

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÖVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferencz főszerkesztő.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÖVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66.

A kvótadiplomata.

Micsoda diplomataik vannak, micsoda nagyszerű, páratlan diplomataik! Igazán csodálatos, hogy a mi nemzetünk, mely századok óta volt elzárva a nemzetközi politika vonatkozásaitól, az új közönséges alkotmányosság rövid korszaka alatt mennyi diplomáciai szellemet tudott kifejteni, a nemzetközi alkudozások terén jeleskedő férfiaknak mily gazdag sorát bírta produkálni. Ha ez a nagy nemzeti talentum mostandig csak az Ausztriával való érintkezésben érvényesülhetett is, az egész világ előtt nem valik-e most büszkeségünkre a modern magyar diplomataság ama dícsőséges csoportja, mely a már harmadszoros megbízottsággal működő kvótaküldöttségünkben egyesült!

Ezek értik ám Talleyrand híres utasítását, hogy az emberi nyelvnek tulajdonított rendeltetése a gondolatok eltakarása! Ime két év óta minden szóbeli és írásbeli nyilatkozatainkból, izenetváltásainkból, kimutatásainkból azt értették, hogy a magyar kvótát semmi czímen és semmi szín alatt nem lehet fölemelni. Most azonban világossá tették előttünk, hogy a mire az osztrákokkal szemben kezdettől czéleztünk, valóságos az, hogy a magyar kvótát lehet is, kell is fölemelni. Hogy két évig így tudták a világot orránál fogva vezetni, ez kétségtelenül a diplomáciai mesteresség remeklése. Igaz, az általános nemzeti elismerésnek van itt egy kis bőkenője! Ugy tartottak minden időben, hogy az alcézott magatartásnak és a kétértelmű beszédnek mint speciális diplomáciai fegyvereknek arra kell szolgálniuk, hogy velük a hivatott diploma saját nemzete érdekét a szembenálló idegen törekvések ellenében előnybe juttassa. A két év óta folyó kvóta-alkudozások eddigi diplomáciai eredményét pedig akképp kell megállapítani, hogy a mi nemzeti diplomataink zseniális furlanggal felültek — saját nemzetükkel az ellenséges Ausztria javára. A régi világban az efféle diplomata-remeklést néha árulásnak is nevezték, de most bizonyára méltatlanság volna az ily rikító jellemzésrel élni. Hisz a mi derék kvótaküldötteink felültek szépen az osztrákokat is, a kik az ismételt kemény visszatartás után legkevésbé lehettek elkészülve erre a nekik kívánatos fordulatra.

Mi örömet eldicsekednénk ezzel az ékes eszemből gyűjtött magyar diplomáciai tehetséggel. De manapság nagyon terjed az a nézet, hogy Talleyrand egész mestersege elkopott, a mi időnkben ez az uralkodó erkölcsök között nem gyakorolható a régi sikerrel. Az olyan eredmény, a milyennel a magyar kvótaküldöttség tér most közénk, bizony nagyon megerősítheti ezt a felfogást. Látni, az osztrák kvótaküldöttség távol-

ról sem jött el ily finom furlanggal és ily művészi leplezetéssel. Az osztrákok pillanatra sem leplezték valódi szándékukat és irányunkban való benső indulatukat. Ellenkezőleg, ők a legdurvább ösztönözéssel mutatták, hogy a mi teljes kifosztásunkra törekednek, és ha az alkudozások folyamában álláspontjunkt vagy követelésüket néha módosították, ezt nem tették diplomáciai fontolgatással és szalonusz népszerűséggel, hanem a lármás piaci kuppecség legközönséges fogásával. Egyszerűen és vakmerően követelték utolsó garasunkat is, hogy legalább forintjainkat elszedjék; igényt formáltak ingünkre is, hogy megkapják kabátunkat. És ez az ő piaci virtusok fényesen győzedelmeskedett a magas diplomáciai művészet felett, mely a mi küldötteink ellenük sikra szállottak. Az osztrákok büszkén jelenthették, hogy a magyar küldöttek feladták hozzáférhetlen elvi igazságukat és oly lejtőre léptek, melyen a már tett engedmény után új és új engedményekre kell lesiklikniok.

Azt akarnák-e talán ellenvetni, hogy az a kvótaemelése, mire a magyar küldöttség utolsó üzenetében ráállott, csakély 0-6 százalék? Ne vizsgáljuk most közelebbről azt a gavalléros hazafellekiismeretet, mely Magyarországot mai pénzügyi, gazdasági és szociális viszonyai között elszánhatja magát arra, hogy idegen állam irányában akár milyen törtszázaléknyi állandó terhet vállaljon! Csak azt kérdezzük, hogy ezt a 0-6%-nyi kvótaemelést a mi küldötteink talán az osztrákokkal való megegyezésben állapították meg? Ugyan! Az osztrákok elvileg még csak az eddigi számításait alapot sem fogadták el, a kölcsönös szolgáltatási képességet, melyre három évtizeden át a kvótaviszony megoldását fektették. Utolsó kijelentésükben ezen az elvi alapon egy 38-5%-os magyar kvótát csak föltételes engedménynek kívánunk tekintetni; de küldöttek és választók előtt, a kik a döntő szó, továbbra is fenntartják a népességi arány elvét, mint a kvótaszámítás alapját. Most tudhatják az osztrák néppel a nagy eredményt, hogy a magyar küldöttség feladta két éven át szilárdul fenntartott álláspontját; önmaga egyenest lecsafolta előbb kimutatott számszerinti igazságát, melynek értelmében az eddigi magyar kvóta emelésére gondolni sem lehetne. Ha ezt megtudta tenni a magyar diplomácia az osztrák kuppecséggel szemben, az első engedmény után okvetlenül még többszörös és nagyobb engedményeknek kell következniök. Hajh a Talleyrandok kora lejárt, és nekünk különös történelmi balsorsunk nemcsak az, hogy a mult századokban állami helyzetünkkel fogva nem lehetett módunk a nemzetközi diplomácia versenyéből méltó részünket kivenni, — de az is, hogy diplomáciai lángelméink nagyon későn jöttek a világra.

Igen, a magyar kvótaküldöttség legutóbbi fordulatainak legszomorúbb vonása-e, hogy önmaga csapta arcul azt, a mit nemzeti megbízottsága sarkalatos igazságának és legfőbb elvének vallott. Azt a 0-6%-nyi emelkedést nem is úgy ajánlotta fel, mint nagylelkű engedményt, melyet a méltányosság felül a békességes megegyezés és tartós jó viszony kedvéért nyújtana, hanem úgy, mintha utólagosan szigorúbb vizsgálat után belátta volna eddigi állandó számításának helytelenségét, a mit a megegyezés reménye nélkül im készségesen beismert. Ezt az opportunisztikus egyszerűsget, melynek mégis semmi közös eredményt sem felel meg, mely csak a maga számbeli igazságát elaludja, a nélkül, hogy az ellenkező tétellel megegyezésre jutna: ezt mántalán íthetjük gyáva megtagadásnak Horánszky Nándor, ki ellenzéki politikusi létére egy működött közre a czébeli diplomata munkájában, hogy megmaradt naiv hazafinak is, becstelés matematikusnak is. Ő persze nem érti, hogyan lehet valakinek saját érdeke ellen hamisan számítani, mikor a legalaposabb, minden tételében megdönthetetlen számításal tudjuk kimutatni, hogy Magyarországot igazsággal az eddigénél is kisebb kvóta illetné meg. Bajos is elhinni azt, hogy a magyar kvótaküldöttség a magatartásának ne legyen végtelen követelménye. Nem tudjuk elhinni egyhamar azt sem, hogy nem bizonyos közeli eshetőségre való tekintet sugalmazta a mi kvótaküldöttségünk eljárását.

A mi kvótadiplomataink tudták és tudják, hogy az osztrákokkal való alkotmányos megegyezésről az idő szerint szó sem lehet és Ausztriának folyton világosabban forduló alkotmányos állapota miatt nem lesz szó öszkor sem. Ők föltétlenül tudták és tudják, hogy a kvótát a jövő évre ismét csak a királyi döntés fogja megállapítani. Nem felelnek-e közél az a föltételezés, hogy új számszerinti bizonyításokkal, melynek az osztrákokkal való alkudozásban gyakorlati hatása nem lehetett, a királyi döntésre kellett új alapot szolgáltatniok? Hisz ha ők maguk számszerűen kimutatják, hogy Magyarországot az eddigénél nagyobb kvóta illeti meg, nem fogna-e megérkező visszadásnak feltűnni, hogy a királyi döntés, mely az uralkodót különben is a legodiosabb helyzetbe hozza, a régi arányt tartsa fenn! Nagy ok van valóban a bizalmatlanságra a kvótakérdés további fejleményei iránt. Am lássuk! Ha a magyar kvótaküldöttség utolsó ajánlata csakugyan a királyi döntést akarta előkészíteni, ennél vétkesebb és romlásosabb politikát a trón és a nemzet kölcsönös viszonyára való hatásában nemzetünk semmi ellensége ki nem eszelhetett volna. Ez lenne a kvótadiplomatakk roccó rafinériájának legszebb sikere.

Közéletünk.

Régi dolog, hogy a világ legkülönb rendőrsége is tehetetlen, ha a közönség nem támogatja. Az angol rendőrség nem azért kitűnő, mert egyes tagja jobb vagy ügyesebb másoknál, hanem azért, mert a publikum segítségére van ugyszólván minden esetben. Alig volt kitűnőbb rendőrsége valaha, mint a minőt e század elején Sedlitzky szervezett Bécsben. És mégis ez követte el a legnagyobb baklövéseket, utóljára egész neveltséggel vált.

A Bach-időben behozták nálunk a zsanárokat. És ezek nem tudtak semmire se menni. Ugy garázdálkodtak a rablók, mint egy egészen barbár országban. Holott ma a zsanád réme a gonoszoknak. Mert a Bach-időben a nép a zsanád ellen foglalt állást és a rablót pártfogolta. Ha az Alföldön valahol egy zsanád mutatkozott — s ezt kevesen tudják — felhúzták a gémes kutat s úgy hagyták. Mert rendes viszonyok közt le volt erőszéve a veder. A zsanád társán, a mint ezt észrevették, szintén felhúzták a vedret. Azután a harmadik és negyedik zsanádban is. Felőra alatt fel volt larmázva fél vármegye. A rablót figyelmeztették, mikor még felnapj jársányra volt a veszedeleme. Persze, hogy a csendőrnem tudott menni semmire.

S miért védelmezte a nép rablót? Azért, mert utálta és megvetette a zsanádot. Az fogdosta össze a politikai üldözötteket. A legjobb hazafiakat.

A budapesti rendőrség nem tudott népszerűvé lenni soha. Mert a közönség csak brutalitást tapasztalt a részéről. Ha csoportosulást kellett eloszlatni, ütöttekvertek az adózott állampolgárt, mint a csirkefogó gépezet. Politikai tüntetők lovakkal tapostattak le. Kivánsi nőket megkardapolták, s vérbe-fagyba hagyták. Még véletlenül arra menőket is fűtöttek-verték — a minap véletlenül egy kormányparti képviselőnek a fiát. Leszedték a rendőri jelvényeket, a számukat mutató táblát, hogy annál szabadabban verhesék a publikumot. Az ily rendőrség hiába számít arra, hogy a közönség legalább a gonosztevőikkel szemben pártját fogja. Hiába hivatkozik arra, hogy más országokban másként van. Hiába mentegeli tehetetlenségével azzal, hogy a közönség ellene foglal állást. Mert ennek maga a rendőrség az oka. Ő keseríti el maga ellen a publikumot. Az angol rendőr mindig udvarias a nagy közönséggel szemben. Azért ez a publikum maga is látja és tapasztalja, hogy a rendőrség az ő biztonságára ügyel, azért van szervezve, azért fizetik. A mi közönségünkbe botalt és kardialpall akarják beverni ezt a tant, s bizony nem csoda, ha be nem veszi.

Mikor néhány hét előtt vehemens erővel tomboltak a rendőri brutalitások, előre lehetett látni, hogy a közönségi állapotok alá fognak hanyatlani. A szocialisták életgőgyöke csalák s eldöngették. Rendes foglalkozással bíró emberek eltolozkodtak a fővárosból. A vezetőknek lakását kutatták át éjszakának idején. A gyanusokat összefogdosták s lefoglaltatták, mint a gonosztevőket. Közbe olyanokat is részeltettek ebben a kintületben, a kik egyszerűen csak szállták képeztek a rendőrség szemében s gyanusoknak se voltak minősíthetők. A törvény intézkedéseit pedig nem respektálták valami túlságos szigorúsággal. És ugyanaz a közönség, a mely ezeket a dolgokat látta, sok más dolgot is láthatott. Szemtanuja lehetett naponta, hogy a villamos kocsi embereket gázoltak el, de a miatt senkit sem ért bünhődés. Épület-árványok egy csomó embert tettek szerencsétlenné, de nem láttuk, hogy valakit büntetés érj volna e miatt. És most elkezdődtek a fővárosban a leggyalázatosabb gonosztevék. Fényes nappal egy szolgáltól a banktisztát

szedték el! Egy művészt megtámadtak és félholtra vertek. Egy hivatalnokot megszégyeltek és megszurkálták. Egy szegény öreg asszonyt megfojtottak.

Es ez utóbbi gonosztevékkel szemben tehetetlen az egész rendőri apparátus. Spisisták foszogatják a vidékeket, hamis kártyások zsebelik ki a baltákat, híre terjed, hogy a rendőrség legalább ezeket kerítette horogra, de végül maga a főkapitány nyilatkozik, hogy ez bizony nem történt meg.

Mi, kiket a bürokrácia közönséges adózóival anyolkat tekint, gondolkodni is szokunk néha — ha ezt mindennapi gondjaink megengedik. És ilyenkor azt találjuk, hogy a rendőrséget a mi pénzünköl csakis a mi érdekünkben kellene tartani.

De hát hogyan értsük meg, hogy mi fizetjük a rendőrséget és az minket zaklat? Minket kellene védenie s nekünk piszál az orruk alatt.

Látjuk és tapasztaljuk azt is, hogy a rendőrség nem végezhét mindent. Ha szocialista házaskat rendez, akkor a csirkefogókat és a nagy gazembereket nem foglathatja össze. És azt gondoljuk, hogy talán mégis jobb lenne, ha a betörőköt lenne nyugodalmunk s nem kellene remegnünk az életünkért is, mikor a legnépesebb utcáknak valamelyikén sétálunk.

De hát furcsa az, hogy a mi gondolkodásunkat nem érték meg a belügyminiszterterület. Azt gondolják, hogy a rendőrség nem a gonosztevők megfékezésére való, hanem az ellenzékiekkel szembeni állampolgárok puffölésére. Azt hiszik, hogy az a legjobb rendőr, a ki legkíméletlenebb. Mert hogy államférfiunk is az a legnagyobb, a ki legerősszakosabb.

Dehát ha a rendőrség se tud megvédeni, a kormány se akar megvédeni, az akarják-e, hogy töltött revolverrel járjunk sétálni is az utcára?

ORSZÁGGYÜLÉS.

Az országgyűlés mindkét házát ülésre hívták ma egybe.

A képviselőház ülésén — miután az elnöklő Berzeviczy Albert néhány kérvényt bejelentett és tudomásul vették a főrendiház átiratát, felemelkedett báró Dawffy Deszö miniszterelnök s benyújtotta a házának a királyi leiratot, a melynel a király az országgyűlést szeptember hó 5-éig elnapoltnak nyilatvátja.

A jobboldal éljenzték, a baloldal csodálkozva nézett.

Mi ez? A képviselőház az utolsó ülésén szeptember hó 6-ig elnapolta önmagát, most pedig megjelenik a királyi leirat s szeptember 5-éig napolja el az országgyűlést!

— Mi ez? — hangzik innen is, onnan is, Polányi Géza pedig nyomban felemelkedik s szólabba jelentkezik.

S akkor megtörtént az, hogy az elnöklő Berzeviczy Albert egyszerűen önkényleg megtámadta a szót Polányiót. Az igaz, hogy Polányi ismét kellően pár percet szerzett volna kormányának s ezt sejtette Berzeviczy is, de ez végre sem ok arra, hogy az elnök második Abrahamovicznak csapjon fel s mikor a képviselő élni akar határozott szölasjogával, egyszerűen kijelentsé, hogy „a királyi kázirat által el lévén napolva az országgyűlés, többé szót nem adhatok”.

A férfi nagyot lélekzett. Felállt és járkálni kezdett a szobában. Egészen megráztott. Görnyedt, merengő lón, szörökötlan bántott ki a hulló esőbe. Egyszerre fáradtan mondta:

— Miért akarja a házamat megvenni, Klára? — Az asszony összererezett: — A házát? — Ha én tudtam volna, hogy ha ide belépek, magát találok itt, Ipoly, ha tudtam volna, hogy fájtalmat és szomorúságot hozok magamnal, a hogy a kszörsre lépek, — soha sem jöttem volna még ebbe a városba sem, — de nem tudtam... A férjem két éve halt meg külföldön... Vele jártam a gyógyító-fürdőket, ápoltam, imádkoztam érte... Meghalt. Hazajöttem; már alig találtam valakit a régi emberek, a régi ismerősök közül... Testvérem nem volt. A férjem rokonai ebben a városban laknak, — hát idejöttem... — Illes Ipoly szöszentona melien a két karját. Félig lehuntya a szemét, úgy állott ott az ablaknál. Egyszerre megszólalt: — Nem adom el a fészketm... hátba még szükségem lesz rá, hátba... Elpirult és zavartan tette hozzá: Bocssáson meg... majd segíték magának házat keresni, — hisz ebben az utcában is annyi az eladó ház!... És az én vén, nyirkos, sötét házam nem illeik magához, ha örvény is. Aztán meg, hátba szükségem lesz a fészkerem... — Mosolygott; fáradt öreg arca egészen kipirult. Csölgöz szemmel nézett az asszonyra. Az eső, — ez a ronda, szomorú, csunya eső, — verte csendesen kopogtatva az ablakokat.

GABRIELLE HÁZASSÁGA.

— FRANCZIA REGÉNY. — 10

De ez csak azért esett ki modulatlanságából, hogy, kétségbejött rendszerezéssel, könyvében egy-egy lapot fordítsón és mindig visszatért helyzetébe, fejét a kezeire támasztva. Figyelmes szemlélő azt is észrevette, hogy ujjaicskát a fülig emelte s szöke hajának két vastag fűrtjét dugó gyanánt nyomta a rözsös czimpák fölé. Ez sok volt Emilenek, a ki szemégből figyelemmel kísérté a huga magatartását. Egy pillanatra félszakítottá Arnaud eredes dícső kimmulának ecsetelését és anyajához fordult, a ki

Kipp-kopp.

— Irt: Krády Gyula. — I.

Sűrű, sebes eső veri az ablakot. Mintha sóhajtozna, sírdogálna valaki az ajtó előtt. A szél is zeng közbe a folyosón, ebben a házban pedig úgy hallatszik minden! Nyikorognak az ajtók, valaki beszél az udvar fenéken krakógó, varjú-hangon. A vén Csiz János dirigálja az asszonyt, azt a kedvetlen sovány asszonykát. Az eső pedig sebesen kiplöppölt, közben tisztára mosván a kopott udvart, lehamozván azt a kevés vakolatot a házak faláról, a mi még rajta van.

Csak ezek a napok ne volnának! Illes Ipoly ur, mint egy haragos, mogorva borz húzódik meg a szobájában. Jó messze az ablaktól. Minek néznie, a mikor odakülv az utcán úgy sem történik semmi. Csak éppen ez a kiálhatatlan eső hull s szöke kövezetre. Illes Ipoly magános ember, már közel jár az ötvenhez. Mormog, tesz-vesz és mérgesen kiáltja oda a kis Pagácsnak, a házmeesternek: — Jó napot! — A kis Pagács csörgeti a kulcsokat és szerény hangon szól be Csiz Jánoshoz az udvar fenéken: — Csiz koma, — az urnak ismét rossz kedve van!

Ilyenkor csendesebben élünk ebben a nyirkó, szomorú házban. Lakónak nem jó lenni itt, de hát mit csináljon az ember, ha már ide szökött a rözsdás, vaskapocsokkal megerősített korridorhoz, a hol a szél beszélgel és a sötétes szöbökben, a hol mintha maga a szomorúság lakoznék. — Csiz koma, — az urnak ismét rossz kedve van!

Ujjában a ház eladó. Kénn a kapu mellett tábla hirdeti: A ház eladó. — Ezt természetesen szintén rossz kedvű gondolta ki Illes Ipoly nagyságos. No jó. De hát mi csak szerény és alázas lakók vagyunk itten.

II. Csak ezek a szomorú napok ne volnának. A kik kevesen járnak is az utcán, mind sietnek. Az emberek felkapják a ruhájukat. No ez még kedves. Illes nagysága is ezt gondolja. Ebben az utcában sok szép nő jár. Ifjú asszonyok, szíves leányok. Délután öt óra. Az akácnyok, szíves leányok. Délután öt óra. Az akácnyok kon folyik le a víz, a nedves kövezeten lépések koppanása hallik. Lassan jön egy férfi, karján egy

teketeruhás asszonnyal. Egymáshoz simulnak, az esernyőt ügyesen emeli a férfi, mosolyognak ebben a szomorkás időben. Illes nagysága mérgesen beszélget magában.

— A szamarak. Nemhogy hazamennének, esavarognak az utcán. A bolond emberek! — Lóri, a kajdász, a ki az ablakokban lakott, egy kis zöld hintán szintén azt látszólag mondani, bizonyítgatván fejével. Egyébekét ez az idő hagydtá és nemárá tette őt is.

De most kopogtak az ajtón. Pagács, a kis terde házmeester sompolygott be nagy alázattal. — Szeretettel kérem, nagyságos, egy asszonyság van itt... A ház végett, kérem. — Jó. Bejöhét. — zörrent fel Illes Ipoly. Bözszantotta őt most minden és főként, hogy most növel lesz dolga, a kihéz annyira-amennyire mégis udvariasnak kell lenni.

Ugy ment minden, a mint ez már történni szokott. — A ház eladó, — nékem kedvem volna hozzá, mennyi az ára? — Ezt mondta az az asszony, a ki a szöbába lépett. Az arca le volt fityolózva, magas, csinos termetű nő volt, fekete ruhában, élénken gesztikuláló kézzel. Leült, feltolta a fityólat és elmosolyodott, a hogy Illesre nézett.

Illes szörökötlan espideté a tenyerét. Kibámult az ablakon, majd az asszonyra nézett, a ki csendesen hurta le az egyik kezéről a keztyűt. — Mi ismerjük egymást, — mondta Illes ur tétovázva, — csak azt nem tudom, hogy honnan, — ha megengedi. — Leült szembe az asszonnyal. Köhintett és lehuntya a szemét. Az asszony pajkosan mosolygott. Érett, nyegnyevés nő volt, a ki már régen túl esett az első ifjuság mámoros idején. De még mindig szép. Mély fekete szemé volt, némileg halovány az arca, de egészen véve nagyon csinos. — Én megmondom, hogy hol találkoztunk — szólt az asszony — mikor még maga Illes, nem volt ilyen komoly, szögürü ur... Nagyon régen. Husz év előtt. Istennem, hogy mulik az idő... Az asszony könnyedén sóhajtott. Kivette a kis-kendőjét és megrögzte halvány piros ajkát. Még akkor ésem voltam örvény... Töl Györgyné vagyok.

Illes Ipoly mereven nézett az asszonyra. A gondolatai elkalandoztak valamerre. Arra az időre, a melyekre már olyan régen sohasem gondolt. Husz év!

Talán több is, talán huszonhat is, csakhogy az asszony nem véneithet magánnyira.

— Töl Györgyné?... tagolta halkán a férfi. — Nem emlékszem erre a névre. Hisz én magát, Klára meg leánykorában ismertem... Ott a Körös mellett, abban a kis nyaralóban, a hol esténként lampionokkal aggattuk tete a fákát... Istennem, alig emlékszem.

Illes simogatta a homlokát a tenyerével. Olyan régi dolgok jutottak eszébe, hogy szinte megállolt a szíve verése, a mint szembe látta ilt magát a multtal, a melyikből annyira edes álom szállt felé. Mikor még nem volt ily mogorva, szögürü ur.

Az asszony hátradólt a széken és nagy, beszédese szemeivel úgy vizsgálta Illest. Ő emlékezett azonnal mindenre, a mint meglátta a férfit. Kisse el is pirult, mintha történt volna közöttük valami. Eh, erről lehet-e ma beszélni.

A férfinak is eszébe jutott most már sok minden, a mire az első pillanatban nem emlékezett. Lehuntya a szemét és elmosolyodott. Hallgatva néztek aztán egymásra. Mintha azt firkésztek volna, vajjon nem felejtette-e el valamelyikük azt a szeles tavaszi délutánt. A régít. A mikor valami mulatságra készültek. Ketten beszélgettek a szöbában. A leánynek a feje kendővel volt beakóte...

— Emlékszik — szólt hirtelen Illes Ipoly és hevesen előrehajolt — piros baboskendő volt a fején, hogy a füzürája szét ne bomoljon estig... Az asszony ijedten mosolygott. Zavart lón és lesülötte a szemét. Halkán mondta: — Látni, maga jobban emlékszik... — A férfi mintha elrejtelte volna magát a levegőért. Halkan, tétovázva — hogy éppen csak szöjlon valamit — tette hozzá: — Es maga azt mondta, hogy én nagyon magas vagyok... — Hallgattak. Illes Ipoly a tenyerébe hajtotta a fejét. Akkor még leány volt Klára. Ő vidáman ugrott fel és azt mondta, hogy nézzék meg, mennyivel nagyobb ő a leánytól. A nagy álló tükörhöz vezetle. A tükörben találkoztak a tekintetük. Összemosolyogtak. A leány a vállához érintette a fejét. Ő csendesen lehajolt és megcsókolta a homlokát. Aztán mosolyogva néztek egymásra. És a két kezét is összeszókolta. Azt mondta: „Édes”. Igen, emlékszik. A leány nem szólt, csak szeliden mosolygott. A térdére ültette és megcsókolta az ajkát. „Édes”. A kis Klára egyszerre sirva fakadt. És odarejtette az arczát a mellére: „Már olyan

régen szeretem... A mióta ismerem”. Igen azt mondta, mintha mostan is hallaná a sutlógó szavát... Eh, gyerekség.

Az asszonya nézett. Az mosolyogva figyelte őt. Mosolygott, de a szemépilláján ott ragyogott egy pár könyvesse.

III. Tovább nem is történt. Még egyhány eső, forró kézszerítés. A jövőről hang sem esett köztük. Ő elkerült akkor a vidékről. Elbuzoszni sem tudtak jóformán levelet sem írtak. Husz éve.

Illes Ipoly megtérülte verejtekező homlokát: — Aztán, hogy volt tovább?... kérdezte elfulladva. — Tovább? — Az asszony elméiáza nézett ki az ablakon. — Már nem is nagyon tudom... Hisz egy oly messzire van az az idő... Később... Férjhez mentem. Boldog voltam... Öszinte lezöke, Ipoly; husz év alatt soha sem jutott eszembe soha semmi a multból... Maga sem. Mert boldog voltam a férjemmel... — Hát... Én? — Fájdalmasan mosolygott. — Én még mindig a nőtlén, ifjú emberekhez tartozom, — mondta keserűen.

— Miért? — Az asszony csodálkozva nézett körül a szöbában. — Hisz az szerencsétlenség... Milyen deres a haja, Ipoly... Szegény Ipoly. — Az asszony egészen elágyult. Meleg nőies érzelmek támadtak fel asszonyosan jószívében. A férfi egészen megtört. Soha sem érezte ennyire magános életének szomorú voltát.

— Lissa, én boldog voltam, — beszélt az asszony halkán. — Hisz csak gyerekség volt az köztünk, a mi elmult, mint egy könnyű hajnali szendergeszéli álom... A mint a bárányllegek jönnek-mennek az égen, éppen oly volt az a mi szívünkben... Nem tudom, hogy támadt, azt sem, hogyan miúlt el. Valószínűleg maga sem gondolt arra soha sem, hogy folytatása lesz annak... Jött egy derék, becseletes és jó ember, a ki rajongó szerelmen nézett rám az egész életén át tiszta tekintetével. A kit én is szerettem, a kit becsültem, a ki nekem mindenem volt... Nem-e ez a nő sora? És a férfi sora más? A férfi sora a nő. Miért lett maga kivétel?... Hallgattak.

Polónyi ennek dacára is megpróbált beszélni, de Berzevich odaszólt a legerősebb hangú jegyzőnek Molnár Antalnak s az kezdte hadarni a mai ülés jegyzőkönyvét. Így Polónyi, elkerülendő a még nagyobb botrányt, leült, Berzevich pedig hirtelen bezárta az ülést.

A folyosón azután izgatottan tárgyalt az a néhány honatya, a ki jelen volt a mai ülésen, a történetek.

Azt mindenki tudta, hogy Bánffy azért volt szüksége a királyi leíratra, mert ha a ház önmagát napolta el, akkor husz képviselő kérelmére az elnök köteles ülést hirdetni, ellenben, ha a király napolja el az országgyűlést, akkor azon idő tartama alatt, a melyre az elnöplátás szól, nem tartható ülés. Jöhettek pedig események, a melyek arra készíthették volna az ellenzéki képviselőket, hogy ülést hívassanak össze még szeptember előtt.

Erdő azonban nem is igen beszélték a folyosón az ülés után.

Csak arról folyt a szó, hogy mire való volt a Berzevich erőszakos és helytelen eljárása.

Végre is nem huzhattam le az elnöki emelvényről, mint az osztrákok Abrahamovict! — mondotta Polónyi, a ki felszólalásában nem akart egyebet, csak rámutatni arra, hogy a ház határozata és a királyi leírati határozata közt különbség van.

Igy a királyi leírati mintegy megsemmisíti a ház határozatát, *esorbát után a ház önkormányzati jogán*. S ha ez megörvénthetett ma úgy, hogy még csak egyetlen felszólalás sem hangzott el ellene, akkor megtörténhetik máskor az is, hogy a királyi leírattal sokkal hosszabb időre napolják el az országgyűlést, mint a mennyire maga az országgyűlés napolta el önmagát.

A főrendiház ülésén szintén felolvasták a királyi leírati, az elnököl báró Vay kihirdette az elnöplátást, azután átadta a szót Csáska György érseknek, a ki indítványt tett, hogy az elnökség augusztus 18-án, a királyi ülésszak napján, a főrendiház nevében fejezze ki hódolatát a király elé.

Tehát, míg a képviselőházban nem lehetett Polónynak egy vitális kérdésben beszélnie a leírati felolvasása után, addig a főrendiházban Csáska érsek beszélhetett az évenként szokásos gratulációról.

Az igazság bizony a főrendiházban volt!

Arra nézve különben, hogy lehet-e a királyi leírati felolvasása után is felszólalni, precedensül szolgál az 1879 június 14-iki ülés. A leírati felolvasása után ugyanis felszólalt Madarász József, a ki az elnöplátást tette kritikájá tárgyává s a mikor tiltakoztak a felszólalása ellen, Deák Ferenczre hivatkozott, a ki egy ízben szintén felszólalt az elnöplátás után. Tiszta Kálmán akkori miniszterelnök válaszolt ugyan — és pedig részletesen — Madarásznak, de kijelentette, hogy mindazt, a mi a leírati felolvasása után történik, magánbeszélgetésnek tekinti. Erre Szilágyi Dezső kelt fel egyenesen abból a czeblől, hogy tiltakozik Tisza e felszólalása ellen, mert ez törvényellenes. Kijelentette Szilágyi Dezső, hogy „a királyi leírati, mint minden akkor, mely a kormány felelőssége alatt jött létre, nyílt ülésben észrevételek tárgya lehet. Ez ezek az észrevételek nem magánbeszélgetések”.

Éles Henrik akkor ezt kiáltotta közbe:

— Ez magánbeszélgetés!

— Nem magánbeszélgetés — felelte Szilágyi — hanem a ház jogainak megvétele.

Mindebből nyilvánvaló, hogy Szilágyi Dezső más nézetben volt s mindenesetre van is e fontos kérdésben, mint Berzevich Albert.

haszton kereste szoknya szövénység redőli közt a zsebet, hogy előhúzza a zsebkendőjét. — Nem értem, anyám, — mondta, hogy Gabriellenek megengedem a szemét így elrontani. — Hogyan, az a gyerek olvas még? — kiáltott föl Duriez. De hisz megvakult! Gabrielle!... Gabrielle!

— Itt vagyok, apa, — szól a fiatal leány, felemelve ijedt tekintetét, mintha álomból ébredt volna.

— Tedd be már azt a könyvet, leányom; leheletlen, hogy meg lássál.

— Biztosítalak, hogy jól látok; nem is képezed, milyen vilagos van itt ebben a szegletben. Engedd befejeznem ezt a fejezetet, kérlek szépen.

— Micsoda könyv az, a mely ennyire érdekelt, Gabrielle? — kérdezte Durieznek.

Gabrielle ismételtette a kérdést.

— „Villemér márkí”, mama, — felelte végre.

— „Villemér márkí!” És mióta olvasod te Georges Sand-t?

— A mióta apa megengedte, — válaszolta a fiatal leány kissé nagyosan is elenken.

Duriez lehorasztotta a fejét, mint a bűnös.

— Gondolhatod, édesem, — kezdte el, hogy nem adtam volna neki oda valamennyit.

— Reménylen is! — kiáltott föl a feleség kipurultan a méltatlankodástól.

Kívette a könyvet a lánya kezéből, a ki már odament övéhez s letette maga elé az asztalra, méltóságoskodva.

— Csak megengedem, hogy végig olvassam? — szólta Gabrielle.

De könyörgő hangja válasz gyanánt mindössze ezt az unalmasan ejtett két szót kapta:

— Majd megírom.

A lánya fölállt.

— Ez nagyon is erős! — sóhajtott. Már meg vagyok bizonyosodva esztendő, egyebet is olvashatok, mint ostobaságokat!... Senkit sem ismerem tudomunk kitűnősége közli; csak annak a nem tudom hogy hívják abbéknak a története volt a kezében. . . . No meg, „Hernani”, melyet ugyszóval könyv nélkül tudok, de ezt egyik barátomnak köszönhetem, a ki a saját könyvtárából adta ide nekem.

— Te elolvastad „Hernani”-t! — mondta Durieznek, és egyik barátjával, a ki rejtezködött a szülei előtt. . . . Leszel szives megnevezni nekem azt a kis libát; nem fogom megengedni, hogy többé a lábodat betedd hozzá.

— Szerintem képtelenség, a hogy manapság a

A képviselőház ülése június 28-án.

Elnök: Berzevich Albert.
A kormány részéről jelen vannak: báró Bánffy Dezső miniszterelnök, Perczel Dezső, báró Dániel Ernő.

Elnök: Az ülést megnyitom.
A mai ülés jegyzőkönyve hitelesítve van.

Jelenléti jegyzék. — Jelen van: Giza és Hegedüs Jelenléti jegyzék. — Jelen van: Giza és Hegedüs Loránd képviselők megválasztása óta 30 nap előtt a választás ellen kérvény nem adatott be. Ennek folytán a képviselők véglegesen igazoltatnak.

Bemutatta a főrendiház elnökének átiratát.
A két ház egyetértésével hozott ezen határozatok országos határozatokul jelentenek ki.

Bemutatta Thuróczy Vilmos, Nyitra vármegye főispánjának levelét, melyben Tóth Vilmos, a főrendiház elnökének elhunytá felett a képviselőház részéről kifejezett részvételt a maga és a család többi tagja nevében hálás köszönettel nyilvánítja.

Bemutatta Pozsony sz. kir. város és Maros-Torda vármegye községeinek feliratát a *katonák által, fegyver szolgálton kívül való házművelés szabályozása* tárgyában. — Haromszáz vármegyei községnek feliratát, a vármegyék állami javadalmasainak felmérése iránt.

A czeplői négyülésnek *Kossuth Ferenc* által beadott kérvényét *önálló vánterület és katonai bank* létesítése iránt. — Kéthely község lakosainak *Thaly Ferenc*, — Csoma és Szörg község lakosainak *Fialy István*, — Dunaföldvár község lakosainak *Sztuha István*, — Szigárdtőz és négy szomszédos község, valamint Nemesnép, Bokta, Boglár, Dobronak, Kámaháza, Lenti-Kápolna és Barabás község lakosainak *Berger Ignác*, — Marczaltó község lakosainak *Bauer Antal*, Szempet község lakosainak *gróf Esterházy Mihály* képviselők által beadott kérvényét a földadó leszállítása és a tiszteendő behozatala iránt. Az elnökségnek több előterjesztése nincs.

Perczel Béni jegyző: Báró Bánffy Dezső miniszterelnök!
Báró Bánffy Dezső miniszterelnök: T. ház! Van szerencsém egy kegyelmes királyi leírati benyújtani, a mely a ház ülésének elnöplátására vonatkozik. Kérem méltóságosnak azt felolvasni.

Perczel Béni jegyző: (Olvasva).
Mi Első Ferencz József, Isten kegyelméből ausztriai császár, Csehország királyi stb. és Magyarország apostoli királyi há Magyarországnak és tatarszágok zászlójának egyházi és világi főrendinek és képviselőinek, kik az általunk 1896. évi november hó 23-ikára Budapest fő- és székvárosunkba összehívott országgyűlésen egybeültek, királyi örvendületnek.

Kérvet hivatok! Magyar miniszteriumunk előterjesztésére a jelen országgyűlés ülésein folyó hó huszonhatodik napjától folyó évi szeptember hó ötödik napjáig az elnöplátást nyilváníjuk.

Kihévez egyaránt királyi kegyelmünkkel állandóan hajlandók maradtunk.

Kelt Bécsben, ezeregyháromezredik év június hó huszonhatodik napján. Ferencz József. Báró Bánffy. (Élénk eljenzés jobbfelől.)

Elnök: A kegyelmes királyi leírati hódoló tisztelettel kihirdetvén, hasznó kihirdetés czeblől a főrendiházal közöltem fog.

Polónyi Géza: Szót kérek a házszabályokhoz. (Mozgás jobbfelől.)

Elnök: Az elnöplátó királyi leírati felolvasása után felszólalásnak többé nincs helye. (Helyeslés jobbfelől.)

Polónyi Géza: Bocsánatot kérek.

Elnök (Csengve): Kérem a t. házat, méltóságos meghallgatni a mai ülés jegyzőkönyvét.

Polónyi Géza: . . . a házszabályokhoz kérek szót! (Zaj jobbfelől.)

Elnök: A felolvasott királyi leírati által az országgyűlés el lévén napolva, én a képviselő urnak több szót nem adhatok. (Helyeslés jobbfelől.)

Polónyi Géza: A házszabályok értelmében jogom van szólni. Jegyzőkönyvvel tiltakozom a szó megvonására és az elnöki erőszak ellen. (Zaj jobbfelől.)

Molnár Antal jegyző (Olvasva az ülés jegyzőkönyvét. Folyosón az a szélső baloldalon.)

Elnök: Nincs észrevétel? Eszrevétel nem lévén, a jegyzőkönyvet hitelesítettnek jelentem ki.

Ezzel az ülést bezárom.
Az ülés végződik délután 11 óra 15 perckor.)

A főrendiház ülése június 28-án.

Elnök: Báró Vay Béla.
A kormány részéről jelen vannak: báró Bánffy Dezső miniszterelnök.

Elnök: Az ülést megnyitom.
A mai ülés jegyzőkönyvét Szabó Jenő jegyző ur fogja vezetni. A képviselőházból egy kegyelmes királyi leírati érkezett be kérem azt felolvasni. (Halljuk.)

Szabó Jenő jegyző: (Olvasva a képviselőház jegyzőkönyvi kivonatát. Olvasva a királyi leírati. A főrendiház tagjai felállnak.)

leányokat nevelik, — jegyezte meg a kis jelenet befejezését Duriez; de csak halkan merete tenni a megjegyzését s azonfelül böcs óvatossággal meg egy az asztalon meggyújtott gyufa seregzésével is fedezte a hangját.

Azonban maga Durieznek is megbánja kissé a szigorúságát, különösen a mikor két könycséppel látott fényleni a leánya hosszú pillái közt.

— Jer ide, kicsikém, — szóló hozzá. Végig olvashatod meg „Villemér márkí”-t; de előbb hallgasd meg azt a szép katonatörténetet, melyet Emile kezdett elmondani.

Gabrielle elnevelte magát; anyja utolsó szavai valóban úgy hangzottak, mint mikor a kis gyermek megvizsgálják.

— Halljuk hát azt a katonatörténetet, — szóló vidáman.

De Emile boszorkodott; a hosszú felbeszárítás erősen kompromittálta a hatást, a melyre számított.

— Oh, bizonyos voltam, — mondta gyanosan, melyik szoknya tudna ellentállani egy szép öközet varázsának?

Ingerkedni akart a hűgával s ez tényleg meg is nehezelt kissé.

— Kérlek, Emile, — viszonzá, ne emlegesd a lányokat csak úgy szoknya néven; ti, fiatal emberek, a mikor ezt a szót odavetitek, szörnyen komoly férfiaknak képzelitek magokat, ez nem szép főlelek.

— De azért nem mondtam semmi sértőt. Nagyon helyes, ha csodálattal adóztok a bátorságnak.

— A bátorság nincs szükségképpen és kizáróan az egyenruha bélésebe varrva. Meg van az a szalonkabát, a sacco, sőt a mousseline-ruha alatt is.

— Brávo, kicsike! — kiáltott föl Duriez.

— Gabrielle adja a gondolkozót, önálló eszmemettel kérkedik, — jelentette ki Emile.

A fiatal leányok kedve lett volna ezzel vágni vissza: Jobb illyesvélit kérkedni, mint egy új frakkzabással vagy hajviseléssel. De ajkából haragot s gondolatát így módosította:

— Jobb szeretek a gondolkozással kérkedni, mint az öltözéssel.

— Nincs igazad, kedvesem; ez nevelésesebb, különösen egy leánynál.

— Mit beszélsz, te, Emile? — szakította félbe a szóharcot az apa. Gabrielle, tudtommal, semmivel sem kérkedik; bárna tehetné, mint a leg-

Elnök: 1896-1901. országgyűlés második szakának folyó évi szeptember hó 5-ig történő elnöplátást tárgyzó kegyelmes királyi leírati hódoló tisztelettel fogadtatván, felolvasatott és kihirdetett s újbol történő kihirdetés czeblől a képviselőháznak megküldetni határozatlik.

— Az imént kihirdetett kegyelmes királyi leírati alapján a jelenleg üléső országgyűlés második ülészaktól 1898. szeptember hó 5-ig elnöplátást jelentem ki.

Csáska György kalocsai érsek ő méltóságú indítványt kíván tenni.

Csáska György kalocsai érsek: Nagyméltóságú elnök! Méltóságos főrendek! Minthogy az imént felolvasott kegyelmes királyi leírati arról értesültük, hogy a főrendiház folyó évi szeptember hó 5-ig ülése nem lesz, mindnyájunk forró óhajának vele kifejezést adni, midőn indítványozom, kérekess fel a nagyméltóságú elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legmelyebb hódolatunkat, tiszteletünket és szívünk mélyéből eredő, mininkább foglalt legjobb üdv- és szerencsevánainkat a legmagasabb trón szalmolya előtt töltséskölni méltóságos elnökség, hogy ő felségének, legkegyelmesebb urunknak s királyunknak augusztus 18-ára eső dicső születésnapja alkalmából legm

KIS HIRDETESEK

Minden hirdetésre felvételkor az a kiadóhivatalba nyújtandó...

Minden hirdetésre felvételkor az a kiadóhivatalba nyújtandó...

TELEFON 6354. Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbelyeg vagy levelezőlap beküldött és a hirdetés alatt allo szám közöltetik.

Kis hirdetéseket elfogad az Egyetértés számára a központi hivatal...

Eladás. Használt és új pénz-sekrekények...

Nagyobb városban (Magyarországban) egy jó karban lévő papírkészítés...

Háshely. Készített eladó Budapest legelőszegényebb helyén...

Gazdatiszt. Irattala vállalk. Képzőpár, esztendőnk, 20 évi gyakorlattal...

Nevelőnök. Gyermeknevelőket és honfoglaló álló bérletet Pest vagy Szolnok...

Keresek. egy 5-600 holdas nagybirtokot egy-2. közönség által...

Sertészsívó. elleni biztos szer. Ne hogy a 1. közönség által...

Pénzkölcsönt váltókat minden hitelkérelemnek...

Kávé. Fiméboló elvételre és bérmentve házhoz szállítva...

Patak H. és W. Budapest, Erzsébet-körút 42. Központ: Berlin Louisenstr. 23.

Komoly házasság. Középkor állami fotószínielő barátom számára...

Eladó birtok. 300 holdas nemzeti birtok, Budapest környékén...

Eladó. Kétféle karban lévő tüzelendő kocsival...

Alkalmazást keres. 38 éves, nős, ki kérésztől iskolát végzett...

Alkalmazást keres. 600 000 Ft, az alagi lövésnyélter közepében...

Alkalmazást nyer. Kerestetik egy valódi francia nevelő, a ki jól zongorázik...

Alkalmazást keres. Szép világos szoba egy új, esztendő egy magyaryos nőnek...

Alkalmazást keres. Intelligens ír. esztendő csinosan berendezett szoba...

Alkalmazást keres. Szülők és gyámok a tanév végéig...

Alkalmazást keres. Szülők és gyámok a tanév végéig...

Alkalmazást keres. Szülők és gyámok a tanév végéig...

Dr. Lengyel Frigyes-féle nyírfaolajzsamot. A modern vegyészeti tudomány...

NESTLÉ-féle GYERMEKLI SZT. Első orvosi szaktekintélyektől kipróbálva...

Értesítvény. A budapesti es. és kir. élelmezési raktárakba beszállítandó...

Az aratási idényre. Kocsikenőcs közönséges... 6 frt.

STANDARD életbiztosító társaság Edinburghban, Angolhon. Alapított 1825.

Társalgó. Néiközvetlenül vezető az élet különféle viszonyai között...

Valódi brünni szövetek. 1898. tavaszra és nyárra. Egy 3.10 méter hosszú...

Dió-kivonat. az őszhajnak festésére. Régióta kipróbált kiválóan...

CHOCOLAT SUCHARD. MINDENHOGY KAPHATÓ AZ ÉRTÉKTELŐ EREMEK...

NÉMET ÉS MAGYAR SZÓLÁSOK. A magyar tud. akadémiától Marczibányi-díjjal jutalmazott pályamunka.

FOGTECHNIKAI MŰTERMEM VIII. ker., Kerepesi-ut 5. szám. Alulírott tisztelettel értesitem a n. é. közönséget...

Rábaszabályozó Társulat igazgatósága. Pályázati hirdetés. A Rábaszabályozó társulat ezennel pályázatot hirdet...

TOTIS kerékpár-tözsége Budapest, VII. ker., Erzsébet-körút 58. szám. Budapest, Nagy Sándor könyvnyomdájából, IV., Papnövelde-utca 8. sz.